پند نامه تصنیف شیخ سعدی شیرازی

THE BOOK OF ADVICE,

COMPOSED BY

SHEIKH SAADEE OF SHIRAZ;

COMPRISING A

COMPENDIUM OF ETHICS.

Tranflated by Francis Gladwin, Efq.

کریما ببخشای بر حال ما
که هستم اسیر کمند هوا
نداریم غیر از تو فریاد رس
توئی عاصیانرا خطا بخش وبس
نگهدار مارا ز راه خطا
خطا در گذار و صوابم نما

O BENEFICENT (God); beftow pardon on our condition,
Who are captives in the toil of vanity.
We have none, excepting Thee (for our) defender.
Thou art the all-fufficient forgiver of tranfgreffors;
Preferve us from the road of fin;
Pardon our mifdeeds, and inftruct us in righteoufnefs.

خطاب بر نفس

چهل سال عمر عزیز گذشت
مزاج تو از حال طفلی نگشت
همه با هوا و هوس ساختی
دمی با مصالح نپرداختی

ADDRESS TO THE SOUL.

FORTY years of your precious life have elapfed,
(And, alas!) your difpofition has not altered from the ftate of childhood:
You have done all things through thoughtleffnefs and vanity:
Not an inftant have you acted in conformity to righteoufnefs.

مکن تکیه بر عمر ناپایدار
مباش ایمن از بازي روزگار

Place not reliance upon periſhable life:
Think not yourſelf ſecure from the ſport of fortune.

در تمدیح کرم

دلا هرکه بنهاد خوان کرم
بشد نامدار جهان کرم
کرم نامدار جهانت کند
کرم کامکار عیانت کند
ورای کرم در جهان کار نیست
وزین کرمتر هیچبازار نیست
کرم مایهٔ شادماني بود
کرم حاصل زندگاني بود
دل عالمي از کرم تازه دار
جهانرا ز بخشش پر اوازه دار
همه وقت شو در کرم مستقیم
که هست آفرینندهٔ جان کریم

IN PRAISE OF BENEFICENCE.

OH, my heart! whoſoever ſpreadeth the table of generoſity,
Becomes famous in the world of beneficence.
Generoſity will gain you renown in the univerſe;
Generoſity will obtain for you (true) grandeur. [Or, Beneficence will make manifeſt your greatneſs.]
Than generoſity, there is no action more excellent in the world;
Neither is any thing more popular:
Generoſity is the capital-ſtock of delight;
Generoſity is the harveſt [profit, uſe,] of life.
Invigorate the hearts of men by generoſity;
Fill the world with the fame of your beneficence.
At all times be ſtedfaſt in active goodneſs, [generoſity,]
Since the Creator of the ſoul is beficent.

در صفت سخاوت

سخاوت کند نیکبخت اختیار
که مرد از سخاوت شود بختیار

IN PRAISE OF LIBERALITY.

THE fortunate maketh choice of liberality,
Becauſe a man is rendered happy thereby.

Be

بلطف و سخاوت جهانگیر باش
در اقلیم لطف و سخامیر باش
سخاوت بود کار صاحبدلان
سخاوت بود پیشهٔ مقبلان
مشو تا توان از سخاوت بري
که کوي بهي از سخاوت بري
سخاوت مس عیبرا کیمیا است
سخاوت همه دردهارا دواست

Be conqueror of the world through kindneſs and liberality:
Be a prince in the region of favour and bounteouſneſs.
Liberality is the office [buſineſs] of the righteous [wiſe ;]
Liberality is the duty of the elect [proſperous.]
Be no more without liberality, than you can help,
That you may bear away the ball of excellence through munificence.
Liberality is the elixir for (tranſmuting the copper of defect [vice ;]
Liberality is the remedy for all evils [griefs.]

در مذمّت بخیل

اگر چرخ گردد بکام بخیل
ور اقبال باشد غلام بخیل
وگر در کفش گنج قارون بود
وگر تابعش ربع مسکون بود
نیرزد بخیل آنکه نامش بري
وگر روزگارش کند چاکري
مکن التفاتي بمال بخیل
مبر نام مال و منال بخیل

IN CENSURE OF PARSIMONY.

WAS the ſphere to revolve conformably to the deſire of the miſer,
Was fortune to become his ſlave,

If in his hands were the treaſures of Karoon,
And the whole inhabited world were ſubject unto him ;
They would not give him ſuch value that you ſhould mention his name ;
Neither if fortune entered into his ſervice.
Pay no reſpect to the riches of the miſer ;
Speak not of his wealth and poſſeſſions.

The

بخیل ار بود زاهد بحر و بر
بهشتی نباشد بحکم خبر
بخیل ار چه باشد توانگر بمال
بخواری چو مفلس خورد گوشمال
سخیان ز اموال بر می خورند
بخیلان غم سیم و زر می خورند

The miser, although he be a monk [recluse) on sea and on land,
Shall not enjoy Paradise ;--so saith the tradition.
Notwithstanding the miser be rich in possessions,
Through his meanness, he suffers equal distress with the needy :
The liberal enjoy the fruit of their riches,
The parsimonious taste only the sorrow of silver and gold.

صفت تواضع

دلا گر تواضع کنی اختیار
شود خلق دنیا ترا دوستدار
تواضع زیادت کند جاه را
که از مهر پرتو بود ماه را
تواضع کند هر که هست آدمی
نه زیبد ز مردم بجز مردمی
تواضع بود حرمت افزای تو
کند در بهشت برین جای تو
تواضع بود مایهٔ دوستی
که عالی بود پایهٔ دوستی
تواضع کلید در جنت است
سرافرازی و جاه را زینت است

IN PRAISE OF HUMILITY.

OH, my heart! if you make choice of humility,
Mankind will be your friends ;
Humility augmenteth dignity,
Like as the sun illumines the moon.
Whosoever is humane, practises humility.
Nothing adorns human beings like humanity.
Humility will be the means of heightening your character ;
It will establish your seat in the sublime paradise.
Humility is the capital-stock [wealth] of friendship,
How exalted, then, is the dignity of friendship!
Humility is the key of the gate of Paradise ;
It is the ornament of eminence and dignity :

Who-

کسی را که عادت تواضع بود
زجاه و جلالش تمتع بود
تواضع کند مرد را سرفراز
تواضع بود سر ورانرا طراز
کسی را که گردن کشی در سر است
تواضع از و یافتن خوشتر است
تواضع کند هوشمند گزین
نهد شاخ پر میوه سر بر زمین
تواضع مدار از خلایق دریغ
که گردن از ان بر کشیدی چو تیغ
تواضع ز گردن فرازان نکوست
گدا گر تواضع کند خوی اوست

Whosoever accustometh himself to humility,
Will derive benefit from his rank and station.
Humility exalteth a man:
Humility is the embroidery of chiefs.
Whosoever is exalted to the command of others,
To experience humility from him, is very delightful!
The truly wise man practises humility,
The bough full of fruit, places its head upon the earth.
Afflict not mankind by withholding humility,
Since your neck is thereby exalted like an uplifted sword.
Humility is respectable in those of high estate,
The beggar who is humble, acts only in his profession.

مذمت تکبّر

تکبّر مکن زینهار ای پسر
که روزی ز دستش در آئی بسر
تکبّر ز دانا بود ناپسند
غریب آید اینمعنی از هوشمند
تکبّر بود عادت جاهلان
تکبّر نیاید ز صاحب دلان

CENSURE OF ARROGANCE.

PRACTISE not arrogance, Take care, oh, my son!
For, one day, by its hand, you may fall down headlong.
Arrogance is disgustful to a wise man;
It is wonderful how a wise man can be guilty of it!
Arrogance is habitual to the ignorant;
Arrogance cometh not from a righteous man.

تکبر عزازیل را خوار کرد
بزندان لعنت گرفتار کرد
کسی را که خصلت تکبر بود
سرش پر غرور از تصور بود
چو دانی تکبر چرا میکنی
اگر میکنی تو خطا میکنی
تکبر بود مایهٔ مدبری
تکبر بود اصل بد گوهری

Arrogance ruined Azazil (or Satan), [i. e The angel of Death.]
It confined him in the prison of malediction.
Whosoever is addicted to arrogance,
Hath his head filled with proud imaginations.
Since you know what arrogance is, why are you guilty of it?
If you practise it, you commit sin.
Arrogance is the capital-stock of misfortune:
Arrogance is the root of an evil disposition.

صفت علم

PRAISE OF KNOWLEDGE.

بنی آدم از علم یابد کمال
نه از حشمت و جاه مال و منال
چو شمع از پی علم باید گداخت
که بی علم نتوان خدارا شناخت
کسی را که شد در ازل بختیار
طلب کردن علم کرد اختیار
خردمند باشد طلبکار علم
که گرمست پیوسته بازار علم
طلب کردن علم شد بر تو فرض
وگر واجب آید پیش قطع ارض

THE children of Adam attain perfection by knowledge,
Not through pomp or splendour, riches or possessions.
To gain knowledge you should consume yourself like a candle,
Since without it you cannot know God.
Whosoever destiny hath rendered happy,
Maketh it is study to acquire knowledge.
The wise will seek after knowledge,
Since wisdom is ever in request.
The desire of knowledge is your duty,
And if necessary you would travel in pursuit of it.

Knowledge

ترا علم در دین و دنیا تمام
که کار تو از علم گیرد نظام
میاموز جز علم گر عاقلي
که بي علم بودن بود غافلي
برو دامن علم گیر استوار
که علمت رساند بدار القرار

Knowledge will complete you for this world, and for the next,
For thereby your actions are set in order.
If thou art wise, thou wilt study nothing else,
For to be without knowledge is to to be inconsiderate;
Go, & hold fast the skirt of its robe,
That it may convey you to the permanent dwelling.

امتناع از صحبت جاهلان

AGAINST ASSOCIATING WITH THE IGNORANT.

دلا گر خردمندي و هوشیار
مکن صحبت جاهلان اختیار
زجاهل گریزنده چون تیر باش
نه آمیخته چو شکر و شیر باش
ترا اژدها گر بود یار غار
از آن به که جاهل بود غم گسار
اگر خصم جان تو عاقل بود
به از دوستداري که جاهل بود
چو جاهل کسي در جهان خوار نیست
که نادان تر از جاهلي کار نیست
زجاهل حذر کردن اولي بود
گزین ننگ دنیا و عقبي بود
زجاهل نیاید جزا فعال بد
ازو نشنود کس جزا قوال بد

OH, my heart! if thou art wise and prudent,
Choose not the society of the ignorant;
Fly from them like an arrow;
Be not mixed with them like sugar and milk.
If you have a dragon for your companion in the cave,
It is better than to have an ignorant associate:
If your mortal enemy be wise,
He is preferable to an ignorant friend.
None are more despicable in the world than the ignorant,
Because no action is more unseemly than ignorance.
It is prudent to shun the company of the ignorant,
For from their society will result temporal and eternal shame.
From the ignorant proceed only evil actions;
No one will hear from them aught but bad words.

The

سرانجام جاهل جهنم بود
که جاهل نکو عاقبت کم بود
سر جاهلان بر سر دار به
که جاهل بخواري کرفتار به

The end of the ignorant will be hell;
Their future state is never profperous.
The heads of the ignorant beft fuit the top of the gallows,
For it is fitting they fhould be feized by difgrace.

صفت عدل

چو ایزد ترا اینهمه کام داد
چرا بر نیاري سرانجام داد
چو عدل است پیرایه خسروي
چرا عدل را دل نداري قوي
ترا مملکت پایداري کند
اگر معدلت دستیاري کند
چو نوشیروان عدل کرد اختیار
کنون نام نیکست زو یادکار
جهانرا بانصاف آباد دار
دل اهل انصاف را شاد دار
ز تاثیر عدل است آرام ملک
که از عدل حاصل شود کام ملک
جهانرا به از عدل معمار نیست
که بالاتر از معدلت کار نیست
ترا زین به آخر چه حاصل بود
که نامت شهنشاه عادل بود

PRAISE OF JUSTICE.

SINCE God hath granted you all your defires,
Why produce you not the effects of juftice?
Since juftice is the ornament of royalty,
Why eftablifh you not your heart thereby? [by juftice?]
Your kingdom will obtain permanency,
If you take juftice for your co-adjutor:
Becaufe Noufhirvan made choice of juftice,
His good name is held in remembrance until now.
Preferve the world in profperity through juftice;
Make glad the hearts of the juft.
The peace of a kingdom is preferved by the impreffions of juftice,
For its defires are obtained by the exercife thereof.
The world has no architect fuperior to juftice.
Since no action is more elevated, [than juftice,]
What better end can you require for yourfelf,
Than that you may be ftiled THE JUST KING?

اگر خواهي از نيک بختي نشان
در ظلم بندي بر اهل جهان
رعايت دريغ از رعيت مدار
مراد دل داد خواهان برار

If you ſeek a monument of your
good fortune,
Shut the door of oppreſſion on
mankind;
With-hold not favour from the
peaſant;
Gratify the hearts of the ſuppliants
for juſtice.

مذمت ظلم

CENSURE OF OPPRESSION.

خرابي زبيداد بيند جهان
چو بستان خرّم زباد خزان
مده رخصت ظلم در هيچ حال
که خورشيد ملکت نيابد زوال
کسي کاتش ظلم زد در جهان
بر آورد از اهل عالم فغان
ستم بر ضعيفان مسکين مکن
که ظالم بدوزخ رود بي سخن
ستم کش گر آهي بر ارد زدل
زند سوز او شعله در آب و گل
ستم بر ضعيفان بيچاره زور
بينديش آخر زتنگي گور
به آزار مظلوم مايل مباش
زدود دل خلق غافل مباش
مکن مردم آزاري و تند راي
که نا که رسد بر تو قهر خداي

THE world ſuffers deſtruction
from injuſtice,
As a delightful garden, by the
wind of autumn.
Suffer not oppreſſion in any caſe,
That the ſun of your empire may
not decline.
Whoſoever inflames the world with
the fire of tyranny,
Draws out lamentations from man-
kind.
Oppreſs not the poor and weak,
For the tyrant goes to hell, with-
out a word.
If the oppreſſed ſend out from his
heart one ſigh,
The heat thereof will ſet in flames
both ſea and land.
Oppreſs not the weak, who are in-
capable of making reſiſtance;
Think of the end, and of the pu-
niſhment in the grave.
Wiſh not to diſtreſs the oppreſſed;
Slight not the ſmoke [the ſighs] of
the hearts of God's creatures;
Exerciſe not ſeverity and moroſe-
neſs,
For the vengeance of God will
overtake thee unawares.

صفت قناعت

دلا گر قناعت بدست آوري
در اقليم راحت كني سروري
اگر تنگدستي زسختي منال
كه پيش خردمند هيچست مال
ندارد خردمند از فقر عار
كه باشد نبي را زفقر افتخار
غني گر نباشي مكن اضطراب
كه سلطان نخواهد خراج از خراب
غني را زر و سيم آرايش است
و ليكن بفقر اندر آسايش است
قناعت بهر حال اولي تر است
قناعت كند هر كه نيك اختر است
زنور قناعت بر افروز جان
كه روشن زخورشيد باشد جهان

PRAISE OF CONTENTMENT.

OH my heart! if thou acquireſt contentment,
Thou wilt make thyſelf a monarch in the kingdom of tranquillity.
If thou art indigent, account it not a hardſhip,
Since, in the opinion of the wiſe, wealth is of no conſideration.
The wiſe man reckoneth not poverty any diſhonour,
Since poverty was the prophet's glory.
If thou art not rich, be not diſturbed,
Since the King will not exact tribute from the deſolate.
Gold and ſilver are the ornament of a rich man,
But in poverty there is reſt.
Contentment, in all eſtates, is moſt commendable;
Whoſoever is fortunate, practiſes it.
Illumine the ſoul by the light of contentment,
As the world is irradiated by the ſun.

مذمت حرص

ايا مبتلا گشته در دام حرص
شده مست و لا يعقل از جام حرص
مكن عمر ضايع بتحصيل مال
كه همسنگ گوهر نباشد سفال

CENSURE OF AVARICE.

HAVE a care, ye who are entangled in the ſnare of covetouſneſs,
From being intoxicated, & deprived of reaſon, by the cup of avarice.
Waſte not life, in the acquiſition of wealth,
Since earthen ware is not of equal value with jewels.

Whoſoever

هر آنکس که در بند حرص اوفتاد
دهد خرمن زندگاني بباد
گرفتم که اموال قارون تراست
همه نعمت ربع مسکون تراست
چرا میکني محنت از بهر مال
که خواهد شدن نا گهان پايمال
چرا میگدازي زسوداي زر
چرا میکشي بار محنت چو خر
چنان گشتهٔ صید بهر شکار
که یادت نیاید زروز شمار
چنان عاشق روي زر گشتهٔ
که شوریده احوال و سر گشتهٔ
مباد ادل آن مردم آهنین شاد
که از بهر دنیا دهد دین بباد

Whoſoever falleth into the priſon of avarice,
Giveth the harveſt of life to the winds.
I admit that you poſſeſs the riches of Karoon,
And that all the conveniences of the habitable world are yours;
But why labour after riches,
Since they will ſuddenly periſh?
Why deſtroy thyſelf, by thy madneſs after gold?
Wherefore doſt thou carry the burthen of labour, like the aſs?
In ſuch manner haſt thou become the prey of thine own purſuits,
That thy memory neglecteth the day of account.
Thou art ſo inflamed with the love of gold,
That thou art mad and diſtracted.
Let not the heart of that man of iron rejoice,
Who for this world, giveth futurity to the wind.

صفت طاعت

کسي را که اقبال باشد غلام
بود میل خاطر بطاعت مدام
نشاید سر از بندگي تافتن
که دولت بطاعت توان یافتن

PRAISE OF OBEDIENCE TOWARDS GOD.

HE to whom good fortune is ſubſervient,
Hath his heart conſtantly inclined to obedience.
It is not prudent to turn away the head from ſervitude,
For wealth may be obtained through dutifulneſs.

Happineſs

سعادت زطاعت میسر شود
دل از نور طاعت منور شود
اکر بندي از بهر طاعت میان
کشاید در دولت جاو دان
زطاعت نه پیچد خردمند سر
که بالاي طاعت نباشد هنر
پرستندهٔ آفریننده باش
در ایوان طاعت نشیننده باش
سر از جیب پرهیزکاري بر آر
که جنت بود جاي پرهیزکار

Happineſs is attained by ſubmiſſion;
The heart will be illuminated by the light thereof.
If you gird up your loins to obedience,
The door of eternal wealth will be opened.
The wiſe man neglecteth not his duty towards God,
Since no occupation is ſuperior thereto.
Be an adorer of the Creator,
Take your ſeat in the portico of obedience.
Raiſe thy head from the boſom of abſtinence,
For paradiſe will be the habitation of the continent.

صفت عبادت

به آب عبادت وضو تازه دار
که فردا زآتش شوي رستکار
نماز از سر صدق بر پایدار
که حاصل کني دولت پایدار
زتقوي چراغ روان بر فروز
که چون نیک بختان شوي نیکروز

PRAISE OF DIVINE WORSHIP.

RENEW your ablutions, with the water of devotion,
That to-morrow you may be releaſed from the fire.
Be ſteadfaſt in prayer thro' faith,
That you may obtain unperiſhable riches.
Through piety, ſupply the light of the fleeting lamp,
That, like the fortunate, you may be bleſſed.

صفت شکر

زیادت کند شکر جاه و جلال
زیادت کند شکر مال و منال

PRAISE OF THANKSGIVING TOWARDS GOD.

THANKSGIVING will increaſe your pomp and ſplendour,
It will augment your wealth and poſſeſſions.

اگر شکر حق تا بروز شمار
گزاري نباشد يکي از هزار
ولي گفتن شکر اولي تر است
که اسلام را شکر او زيور است
ز شکر جهان آفرين سر متاب
که در باغ دين شکر او هست آب

If you render thanks unto God until the day of account,
You will not enumerate a thouſandth part;
Neverthelefs it is moſt excellent to return thanks,
Since the praiſe of him is the ornament of true religion.
Neglect not thankſgiving to the Creator of the world,
For the recital of his praiſe is the ſtream [water] of the garden of religion.

صفت صبر

تر اگر صبوري بود دست يار
بدست آوري دولت پايدار
صبوري بود کار صاحبدلان
نه پيچند زوروي دين پروران
صبوري بهر حال اولي بود
که در ضمن او چند معني بود
صبوري کليد در آرزو ست
کشاينده کشور آبرو است

PRAISE OF PATIENCE.

IF you are aided by patience,
You will acquire unperiſhable riches.
Patience is the duty of the righteous;
The religious turn not their head therefrom.
Patience is excellent in all caſes, [conditions,]
For it may be comprehended in various ſenſes:
Patience is the key of the door of deſire,
It is the victor in the kingdom of renown.

صفت راستي

ولا گر کني راستي اختيار
شود خلق دنا ترا دوستدار

PRAISE OF TRUTH.

OH my heart! if you make choice of truth,
Mankind will be your friends.

نه پیچد سر از راستي هوشمند
که از راستي نام گردد بلند
ترا گر بود راستي در نهاد
هزار آفرین بر نهاد تو باد
دم از راستي گر زني صبح وار
ز تاریکي جهل گیري کنار
مزن دم بجز راستي زینهار
که دارد فضیلت یمین بر یسار
به از راستي در جهان کار نیست
که در گلبن راستي خار نیست
کسي را که نا راستي گشت کار
کجا روز محشر بود رستگار
ز نا راستي نیست کاري بتر
کزو نام نیکو شود بي وقر

A wise man swerveth not from truth,
For thereby a man becometh famous.
If you have truth in your disposition,
May a thousand encomiums attend on such a temper!
If you breathe truth, like the true day spring,
You will separate yourself from the darkness of ignorance.
Never utter any thing but truth,
Seeing that the right hath more excellency than the left.
There is nothing in the world preferable to truth,
For in the rose-bush of veracity, there is no thorn.
He who acteth with falsehood, [not with truth,]
How shall he be acquitted in the day of judgement?
Nothing is more detrimental than falsehood,
Since thereby a good name falls into disgrace.

مذمت کذب

کسي را که گردد زبان دروغ
چراغ دلش را نباشد فروغ
دروغ آدمي را کند بي وقار
دروغ آدمي را کند شرمسار

CENSURE OF FALSEHOOD.

WHOSOEVER exerciseth a lying tongue,
The lamp of his heart shall not have light:
Falsehood dishonoureth a man;
Falsehood maketh a man ashamed.

Oh!

دروغ اي برادر مگو زينهار
كه كاذب بود خوار و بي اعتبار
ز كذّاب گيرد خرد مندعار
كه اورا نيارد كسي در شمار

Oh! brother never utter a lie,
For a liar is deſpicable, and without credit:
The wiſe man ſhunneth the liar,
Since nobody maketh any account of him.

امر در مشاهدهٔ قضا و قدر

REFLECTIONS ON FATE AND DESTINY.

نگه كن برين گنبد زر بكار
كه سقفش بود بي استون استوار
سرا پردهٔ چرخ گردنده بين
در و شمعهاي فروزنده بين
يكي پاسبان و يكي پادشاه
يكي داد خواه و يكي تاج خواه
يكي كامران و يكي مستمند
يكي شادمان و يكي دردمند
يكي تا جدار و يكي با جدار
يكي سر فراز و يكي خا كسار
يكي نا مراد و يكي كام كار
يكي بي نوا و يكي مالدار

BEHOLD this dome fretted with gold,
Whoſe roof is ſtrong without pillars;
Behold the pavilion of the revolving ſphere,
Behold the bright candles which are placed therein!
One is a watchman, another a king;
One imploring juſtice, and another coveting a crown;
One gratified, and another wiſhing;
One merry, and another ſad;
One a king, and another a ſubject; [i. e. One wearing a crown, and another paying tribute;]
One elevated, & another humbled;
One diſappointed, and another bleſſed;
One poor, and another rich;

One

يكي را عنا و يكي را غنا	One in penury, and another in affluence:
يكي را بقا و يكي را فنا	One exifting, and another perifh-ing;
يكي تندرست و يكي نا توان	One healthy, and another weak;
يكي سال خورد و يكي نو جوان	One in old age, and another in youth;
يكي در صواب و يكي در خطا	One in righteoufnefs, and another in fin;
يكي در دغا و يكي در وغا	One in deceit, and another in war;
يكي نيک خلق و يكي تند خوي	One humane, and another morofe;
يكي بردبار و يكي جنگ جوي	One fubmiffive, and another feek-ing ftrife;
يكي در تنعم يكي در عذاب	One in enjoyment, and another in torment;
يكي در مشقت يكي كام ياب	One in adverfity, and another in profperity;
يكي در جهان جلالت امير	One a prince in the world of grandeur;
يكي در كمند حوادث اسير	Another imprifoned in the toil of misfortune;
يكي در گلستان راحت مقيم	One dwelling in the garden of tranquillity;
يكي در غم رنج و محنت نديم	Another intimate with forrow, difficulty, and labour.
يكي را برون رفت زاندازه مال	One poffeffing wealth beyond ac-count;
يكي در غم نان و خرج عيال	Another forrowing for bread, and neceffaries for his family.
يكي را شب و روز مصحف بدست	One day and night with the Ko-ran in his hand;
يكي خفته در كنج ميخانه مست	Another, fleeping in the corner of a tavern intoxicated:
يكي نيک كردار و نيک اعتقاد	One of good works, and good faith;
يكي غرق در بحر فسق و فساد	Another immerfed in the ocean of obfcenity and impiety.

One

یکی غازی و چابک و پهلوان
یکی کاهل و سست و ترسیده جان
ازین پس مکن تکیه بر روزگار
که تا که زجانت بر آید دمار

One a warrior, alert, and athletic;
Another tardy, languid, and afraid of his life.
Therefore, place not reliance upon fortune,
For suddenly thy life shall be brought to an end.

امتناع از اعتماد بر غیر الهی

مکن تکیه بر ملک و جاه و حشم
که پیش از تو بودست بعد از تو هم
مکن تکیه بر تخت فرمان دهی
که تا که چو فرمان رسیدن جان دهی
مکن شادمانی بگنج و خدم
که تا که شود سر بسر کل العدم

WARNING NOT TO HAVE ANY RELIANCE BUT UPON GOD.

PLACE not reliance upon kingdoms, pomp, and troops;
Since they were before thee, and will remain after thee.
Place not reliance upon the throne of empire;
Since, unawares, when the mandate arriveth, thou must resign thy life.
Rejoice not in wealth and retinue;
For, suddenly, from beginning to end, they shall vanish.

امتناع از بدی و بد کرداری

مکن بد که بد بینی از یار نیک
نمی روید از تخم بد بار نیک
مکن شادمانی بجاه و جلال
که بی خوف نقصان نباشد کمال

WARNING FROM EVIL INTENTIONS AND ACTIONS.

COMMIT not evil, lest you experience the same from a good friend;
Good fruit groweth not from bad seed.
Delight not in pomp and splendour,
Since there is nothing perfect, of which we may not fear a decrease.

بیان عدم ثبات حالات دنیا

بسا پادشاهان سلطان نشان
بسا پهلوانان کشور ستان
بسا تند گردان لشکر شکن
بسا شیر مردان شمشیر زن
بسا ماه رویان شمشاد قد
بسا نازنینان خورشید خد
بسا نام دار و بسا کام کار
بسا سرو قد و بسا گلعذار
که کردند پیراهن عمر چاک
کشیدند سر در گریبان خاک
چنان خرمن نام شان شد بباد
که هرگز کسی را نشانی نداد
منه دل برین کاخ خرم هوا
که می بارد از آسمانش بلا

REFLECTIONS ON THE INSTABILITY OF WORLDLY GOODS.

MANY kings, of memorable reigns;
Many heroes, conquerors of kingdoms;
Many mighty warriors, ſubduers of armies;
Many lion-like men, ſmiters with the ſword;
Many with faces fair as the moon, and forms like the box-tree;
Many delicate ones with countenances like the ſun;
Many famous and many ſucceſsful;
Many with forms like the cyprus, and many with roſy cheeks,
Who have torne the garments of life,
And have covered their heads in the boſom of the earth.
In ſuch wiſe hath the harveſt of their names vaniſhed;
That no one could diſcover even a veſtige of them.
Fix not the heart upon this manſion of pleaſant breezes,
For its ſky rains down calamity.